

بررسی تأثیر پیش تیمار بذر توسط سالیسیلیک اسید در شرایط تنش شوری بر جوانه زنی و خصوصیات رشد گیاهچه رازیانه (*Foeniculum vulgare Mill*)

روح الله مرادی^{*} - پرویز رضوانی مقدم^{*}

تاریخ دریافت: ۸۸/۳/۱۴

تاریخ پذیرش: ۸۸/۱۰/۲۲

چکیده

سالیسیلیک اسید یا اورتو هیدرکسی بنزوئیک اسید (SA) نقش اساسی در تنظیم فرآیندهای فیزیولوژیک مختلف مثل رشد، نمو گیاه، جذب یون، فتوستتر و جوانه زنی ایفا می کند. به منظور بررسی تأثیر پیش تیمار بذر گیاه رازیانه توسط سالیسیلیک اسید در شرایط تنش شوری، بر جوانه زنی و خصوصیات رشد گیاهچه آن آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۳ تکرار انجام گرفت. تیمارهای آزمایش شامل سالیسیلیک اسید در ۷ سطح (۰، ۰/۱، ۰/۵، ۱، ۱/۵ و ۲ و ۴ میلی مولار) و شوری در ۵ سطح (۰، ۰/۳، ۰/۵، ۱ و ۱/۵ درصد) بود. اثرات ساده و متقابل کلیه فاکتورها بر روی صفات درصد و سرعت جوانه زنی، طول ریشه چه و ساقه چه، وزن خشک ریشه چه، ساقه چه و گیاهچه و نسبت وزن خشک ریشه چه به ساقه چه معنی دار بود. از بین سطوح سالیسیلیک اسید، پیش تیمار با غلظت ۱ میلی مولار بیشترین درصد و سرعت جوانه زنی، طول ریشه چه و ساقه چه، وزن خشک ریشه چه، ساقه چه و گیاهچه را دارا بود و غلظت ۱/۵ میلی مولار بالاترین نسبت وزن خشک ریشه چه به ساقه چه را داشت. غلظت بالای سالیسیلیک اسید (۴ میلی مولار) تأثیر معنی داری در صفات مورد بررسی نداشت به شاهد نشان نداد. در زمان عدم تنش شوری پیش تیمار با سالیسیلیک اسید منجر به افزایش معنی داری در صفات مورد بررسی در مقایسه با عدم پیش تیمار نشد، ولی با اعمال تنش شوری، پیش تیمار باعث افزایش معنی دار تمامی صفات مورد بررسی شد. درمجموع نتایج حاصل نشان داد که پیش تیمار بذر توسط سالیسیلیک اسید در مناطق مستعد تنش شوری می تواند باعث مقاومت بذر گیاه رازیانه در مرحله جوانه زنی شود.

واژه های کلیدی: اورتو هیدرکسی بنزوئیک اسید، جوانه زنی، پیش تیمار، تنش شوری، رازیانه

مقدمه

است به طوریکه با کاهش pH خاصیت مهارکنندگی سالیسیلیک اسید افزایش می یابد (۲۱ و ۲۲). سالیسیلیک اسید باعث تحریک جوانه زنی بذر می شود (۲۱).

سنارانتا و همکاران (۲۲) بیان کردند که سالیسیلیک اسید مولکول واسطه ای مهم جهت واکنش گیاهان در برابر تنش های محیطی است. ژانگ و همکاران (۲۵) نشان دادند که سالیسیلیک اسید در جوانه زنی نقش دارد و سپس راجاسکاران و همکاران (۲۰) نشان دادند که کاربرد خارجی سالیسیلیک اسید باعث تحریک جوانه زنی بذر می شود و بالاخره إلتایپ (۱۲) در سال ۲۰۰۵ به اثر تحریک کنندگی سالیسیلیک اسید بر جوانه زنی بذر جو پی برد. در مقایسه ای که بر روی تیپ وحشی و جهش یافته Arabidopsis انجام گرفت، سالیسیلیک اسید را عنوان بر طرف کننده آسیب های اکسیداتیو در طی جوانه زنی بذر معرفی کردند (۱۷). میکرووارگانیسم های مختلف، سالیسیلیک اسید را از مسیر کوریزومیک اسید که یک حد واسط مهم

سالیسیلیک اسید (C₇H₆O₃) یا اورتو هیدرکسی بنزوئیک اسید (SA) و ترکیبات مربوطه به گروهی از ترکیبات فلی تعلق دارند (۱۲). سالیسیلیک اسید بوسیله سولولهای ریشه تولید می شود و نقش محوری در تنظیم فرآیندهای فیزیولوژیک مختلف مثل رشد، نمو گیاه، جذب یون، فتوستتر و جوانه زنی ایفا می کند. یکی از مشتقات سالیسیلیک اسید، استیل سالیسیلیک اسید می باشد که پس از جذب سریعاً به سالیسیلیک اسید تبدیل می شود (۱۲، ۱۹ و ۲۱). مقدار زیادی از سالیسیلیک اسید در نمونه های خاک برداشته شده از ریزوسفر ذرت و لوبيا گزارش شده است (۱۲). جذب سالیسیلیک اسید تحت تأثیر pH

۱ و ۲ - به ترتیب دانشجوی کارشناسی ارشد اگروکلوروزی و استاد گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد
* - نویسنده مسئول: Email: Roholla18@Gmail.com

(۵). در حال حاضر در اکثر نقاط جهان، مثلاً در جنوب و مرکز اروپا، کشورهای آسیایی (هنگامه، ژاپن و چین) و بسیاری از کشورهای افریقایی همچنین در برزیل و آرژانتین، زمین‌های زراعی وسیعی زیر کشت رازیانه قرار می‌گیرند (۵). مصرف رو به تزايد گیاهان دارویی تنها به کشورهای در حال توسعه محدود نبود بلکه در کشورهای پیشرفته نیز توسعه فراوانی یافته‌اند (۵). صرفنظر از ارزش اقتصادی گیاهان دارویی، این گیاهان قابل تطابق با روش‌های کشت ارگانیک هستند که تمایل تولید کننده‌ها و مصرف کننده‌ها را به همراه دارد.

بسیاری از تحقیقات نشان داده که پیش تیمار بذر گیاهان مختلف بوسیله سالیسیلیک اسید، باعث مقاومت آن در هنگام بروز تنش‌های مختلف و خصوصاً تنش شوری می‌شود (۲، ۱۲، ۱۸ و ۱۹). بنابراین تحقیق حاضر با هدف بررسی تأثیر پیش تیمار بذر گیاه رازیانه با سالیسیلیک اسید در مقاومت این گیاه به تنش شوری انجام شد.

مواد و روش‌ها

برای انجام این تحقیق، آزمایشی در آزمایشگاه گیاهان ویژه دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی بصورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۳ تکرار انجام شد. تیمارهای آزمایش شامل سالیسیلیک اسید در ۷ سطح (۰، ۰/۱، ۰/۵، ۱/۵، ۲، ۴ و ۶ میلی مولار) و شوری در ۵ سطح (۰، ۰/۳، ۰/۵، ۱ و ۱/۵ درصد) بود.

قليل از شروع آزمایش بذرهای رازیانه با هیبوکلریت ۳٪ (وايتکس) به مدت ۲ دقیقه ضد عفونی و سپس ۳ مرتبه با آب مقتدر آبشوی شدن. همچنین پتری دیش‌ها هم توسط وايتکس کاملاً ضد عفونی شد. برای پیش تیمار بذر با محلول سالیسیلیک اسید، بذرها به مدت ۶ ساعت در تاریکی و در دمای ۲۰ درجه سانتی گراد (۱۷) درون محلول قرار گرفتند. پس از آن بذرها تا قبل از آزمون جوانه زنی به مدت ۳۶ ساعت در دمای اتاق خشک شدند. (برای سطح صفر میلی مولار سالیسیلیک اسید از بذرهای تیمار شده استفاده شد). به منظور آزمون جوانه زنی بذرهای تیمار شده، بذرها درون پتری دیش‌هایی (۳۰ بذر برای هر پتری دیش) حاوی کاغذ صافی واتمن بود قرار گرفتند و به هر پتری دیش ۱۰ میلی لیتر از محلول های NaCl مربوطه اضافه شد. سپس پتری دیش‌ها به داخل ژرمیناتور با دمای ۲۰ درجه و رطوبت نسبی ۴۵ درصد منتقل شدند. بذرها به طور روزانه بازبینی و تعداد بذرهای جوانه‌زده شمارش شدند. در روز دوازدهم بذرها از پتری دیش خارج و صفاتی چون طول ریشه‌چه و ساقه‌چه اندازه گیری شد و به منظور تعیین وزن خشک ریشه‌چه، ساقه‌چه و گیاهچه، نمونه‌ها به مدت ۳ روز در دمای ۵۰ درجه درون آون قرار داده شدند. درصد جوانه‌زنی بذرها از طریق فرمول زیر محاسبه گردید:

$$\times ۱۰۰ = \frac{\text{تعداد کل بذرها}}{\text{تعداد بذر جوانه‌زده}} \times \frac{\text{وزن خشک تا روز آخر}}{\text{وزن خشک تا روز آغاز}} = \frac{\text{درصد جوانه‌زنی}}{\text{درصد جوانه‌زنی}}$$

مسیر شیکیمیک اسید است، سنتز و به بیرون ترشح می‌کنند (۴). بسیاری از تحقیقات نشان داده اند که پیش تیمار بذر گیاه بوسیله سالیسیلیک اسید، باعث افزایش مقاومت آن در هنگام بروز تنش‌های مختلف و خصوصاً تنش شوری می‌شود (۲، ۱۲، ۱۸ و ۱۹).

جوانه زنی یکی از مراحل حساس در چرخه رشدی گیاهان به حساب می‌آید، زیرا جوانه زنی نقش عمده‌ای را در تعیین تراکم نهایی گیاه از خود به جا می‌گذارد در شرایط تنش رطوبتی و شوری، جوانه زنی گیاه در تعیین تراکم نهایی از اهمیت زیادی برخوردار است (۲ و ۱۵). عواملی مثل کنترل ژنی، اندازه دانه، پوست دانه، قوه نامیه، کشت و کار عمیق، رطوبت خاک، غلاظت اکسیژن و دما، جوانه زنی و ظهور گیاهچه را تحت تأثیر قرار می‌دهند. همچنین درجه حرارت پائین خاک، رطوبت پائین و پوسته سخت بذر از عواملی هستند که جوانه زنی، ظهور و توان گیاهچه‌ها را کاهش می‌دهند (۲۰). آزمایشات متعدد در ارتباط با گیاهان مختلف بیانگر این مطلب است، که جوانه زنی در اغلب گیاهان به تنش شوری و خشکی حساس است، هرچند که در خیلی مواقع مشاهده شده که گیاه در مراحل رشد رویشی خود مقاومت نسبی به تنش شوری و خشکی از خود نشان داده است (۱۴). هر گیاهی که بتواند در مرحله جوانه زنی مقاومت بیشتری نشان دهد خواهد توانست دوره اول رویش را موفق تر طی کند (۳). محققان به دنبال افزایش استقرار گیاهچه‌ها در شرایط تنش هستند.

شوری از طریق افزایش فشار اسمزی و به دنبال آن کاهش جذب آب توسط بذور و همچنین از طریق اثرات سمعی یون‌های سدیم و کلسیم کاهش جذب آب را تحت تأثیر قرار می‌دهد. کاهش خصوصیات جوانه زنی را می‌توان به کاهش میزان و سرعت جذب آب نسبت داد (۶). اثر بازدارندگی شوری بر رشد گیاهچه توسط شکاری و همکاران (۷) گزارش شده است. علی و همکاران (۱۰) اثر درجه حرارت و شوری را بر جوانه زنی بذر اسفرزه بررسی و مشاهده کردند که میزان جوانه زنی زمانی، که بذرها با محلول ۵/۰ درصد نمک طعام آغشته شدند کاهش یافت. کاهش جوانه زنی و رشد گیاهچه در شرایط شوری ممکن است به خاطر پتانسیل اسمزی پایین و ممانعت از جذب آب، سمتی یون‌های سدیم و کلسیم یا عدم تعادل عناصر غذایی باشد (۱۶). تحقیقات نسبتاً زیادی که بر روی جوانه زنی گیاهان زراعی مختلف انجام شده بیانگر این واقعیت است که با افزایش شوری طول ریشه‌چه، ساقه‌چه، و همچنین وزن خشک گیاهچه به طور معنی داری کاهش می‌یابد (۹).

گیاه چند ساله رازیانه (*Foeniculum vulgare*) از مهمترین و پر مصرف ترین گیاهان دارویی خانواده چتریان می‌باشد، که عمده‌تا به منظور استفاده از انسانس حاصل از آن در صنایع مختلف دارویی، غذایی، آرایشی و بهداشتی مورد کشت قرار می‌گیرد. سطح زیر کشت این گیاه در ایران در سال ۱۳۷۸، حدوداً ۱۰۶۶ هکتار بود

اسید در سطح بیش از ۱ میلی مولار اثر کاهنده بر درصد جوانه زنی گیاه کلزا داشت و میزان کمتر از آن باعث افزایش درصد جوانه زنی شد. گزارش فریدا و همکاران (۲۳) حاکی از آن است که با خاطر تأثیرات هورمونی سالیسیلیک اسید است که در غلظت های مختلف اثرات متفاوتی نشان می دهد و با افزایش آن تا مقدار مشخصی اثرات مثبت و از آن به بعد اثر منفی بر رشد دارد.

با افزایش درصد شوری، درصد جوانه زنی بطور معنی داری کاهش یافت بطوریکه بیشترین درصد جوانه زنی در تیمار عدم شوری و کمترین میزان آن در سطح ۱/۵ درصد شوری حاصل شد (جدول ۳). بسیاری از آزمایشات نیز تایید کرده اند که با افزایش میزان شوری، درصد جوانه زنی رازیانه کاهش می یابد (۱۰ و ۳). کاهش جذب آب توسط بذر در اثر تنفس شوری باعث کاهش فرایندهای فیزیولوژیکی و متابولیکی گردیده و لذا وفور مواد قابل دسترس برای ادامه جات گیاه با مشکل روبرو شده و باعث کاهش میزان جوانه زنی می شود (۱۱). در بررسی اثر متقابل بین شوری و سطوح پیش تیمار با سالیسیلیک اسید (شکل ۱) مشاهده شد که در زمان عدم وجود تنفس شوری، اختلاف معنی داری بین سطوح سالیسیلیک اسید بجز سطح ۴ میلی مولار وجود نداشت. در تیمار عدم شوری پیش تیمار بذر با ۴ میلی مولار سالیسیلیک اسید اثر منفی بر درصد جوانه زنی داشت و درصد جوانه زنی را نسبت به شاهد کاهش داد ولی با افزایش میزان شوری درصد جوانه زنی شاهد نسبت به تمامی سطوح سالیسیلیک اسید کاهش یافت. این نشان می دهد که پیش تیمار با سالیسیلیک اسید در هنگام شوری اثر مثبتی در مقاومت به شوری بذور دارد. در کلیه سطوح شوری، تیمار ۱ میلی مولار سالیسیلیک اسید دارای بیشترین درصد جوانه زنی بود (شکل ۱).

به منظور اندازه گیری سرعت جوانه زنی از روش ماگویر(۶) و از فرمول زیر استفاده گردید، که در این فرمول R_s سرعت جوانه زنی (تعداد بذر در روز)، S_i تعداد بذر جوانه زد در هر شمارش، D_i تعداد روز در هر شمارش تا شمارش n ام بود.

$$R_s = \sum_{i=1}^n \frac{S_i}{D_i}$$

برای آنالیز آماری داده ها از نرم افزارهای SAS و MSTATC برای رسم نمودارها از نرم افزار EXCEL استفاده شد. به منظور مقایسه میانگین ها از آزمون LSD در سطح احتمال ۵٪ استفاده شد.

نتایج و بحث

اثرات ساده و متقابل کلیه فاكتورها بر روی صفات درصد و سرعت جوانه زنی، طول ریشه چه و ساقه چه، وزن خشک ریشه چه، ساقه چه و گیاه چه و نسبت وزن خشک ریشه چه به ساقه چه معنی دار بود (جدول ۱).

درصد جوانه زنی

کلیه تیمارهای مورد آزمایش از نظر درصد جوانه زنی اختلاف معنی داری داشتند (جدول ۱). استفاده از پیش تیمار سالیسیلیک اسید در تمامی سطوح باعث افزایش معنی دار درصد جوانه زنی نسبت به تیمار عدم پیش تیمار شد (جدول ۲). التایپ (۱۲) گزارش کرد که پیش تیمار بذر جو با سالیسیلیک اسید باعث افزایش درصد جوانه زنی آن شد. بیشترین و کمترین درصد جوانه زنی بترتیب در سطوح یک و صفر میلی مولار غلظت های سالیسیلیک اسید حاصل شد و با افزایش غلظت از ۱/۰ تا ۱ میلی مولار درصد جوانه زنی افزایش و از آن به بعد، افزایش غلظت باعث کاهش درصد جوانه زنی شد (جدول ۲). مظاهری و کلانتری (۴) نیز گزارش کردند که استفاده از سالیسیلیک

جدول ۱- نتایج تجزیه واریانس داده های صفات مورد بررسی در گیاه رازیانه

منابع تغییر آزادی	درجه	درصد جوانه زنی	سرعت جوانه زنی	طول ریشه چه	طول	وزن خشک ریشه چه	وزن خشک ساقه چه	وزن خشک	R/H	میانگین مربعات	
										جوانه زنی	جوانه زنی
غلظت سالیسیلیک اسید (A)	۶	۱۰.۴۳/۳**	۷/۱۱**	۱۴۲۷/۳**	۱۰۳۲/۴**	۱/۳۵**	۲/۷۸**	۷/۹۶**	۰/۲۴۰**	۶۱/۴۶**	۰/۸۱۰**
غلظت شوری (B)	۴	۲۲۹۴/۳**	۱۳۲/۲**	۱۵۲۱۵/۵**	۲۱۳۰.۵/۶**	۹/۷۸**	۲۲/۷۴**	۶۱/۴۶**	۰/۸۱۰**	۰/۶۱۰**	۰/۶۱۰**
AxB	۲۴	۱۷/۹۷**	۱/۱**	۳۸/۳۵**	۰/۰۵۰**	۰/۰۹۰**	۰/۲۵۰**	۰/۲۵۰**	۰/۶۱۰**	۰/۶۱۰**	۰/۶۱۰**
خطا	۷۰	۱۰/۱۸	۰/۳۰	۷/۷۰	۱۲/۶۷	۰/۹۲۰	۰/۱۷۰	۰/۵۰۰	۰/۰۳۰	-	-

* و ** به ترتیب معنی داری در سطح ۱٪ و ۵٪ می باشد و ns عدم معنی داری را نشان می دهد.

^۱نسبت وزن خشک ریشه چه به ساقه چه می باشد.

جدول ۲- اثر غلظت‌های مختلف سالیسیلیک اسید بر میانگین صفات مورد مطالعه در گیاه رازیانه

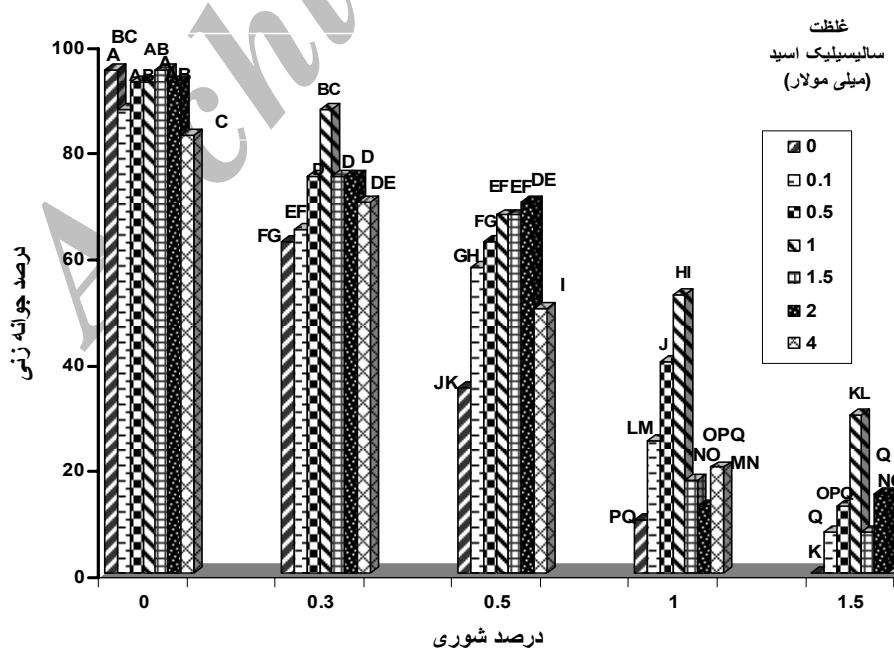
R/H	وزن خشک گیاهچه (میلی گرم)	وزن خشک ساقه‌چه (میلی گرم)	وزن خشک ریشه‌چه (میلی گرم)	طول ساقه‌چه (میلی‌متر)	طول ریشه‌چه (میلی‌متر)	سرعت جوانه زنی (بذر در روز)	غلظت سالیسیلیک اسید (میلی مولار)	درصد جوانه زنی	سرعت	
									روز	درصد جوانه زنی
۰/۰۸d	۲/۱ ^e	۱/۱۱ ^e	۰/۹۸ ^f	۳۴/۹ ^d	۳۳/۳ ^e	۲/۳ ^d	۴۰/۵ ^f	.	.	.
۰/۹۹bc	۲/۶۵ ^d	۱/۴۲ ^d	۱/۲۲ ^d	۳۵/۷ ^d	۳۷/۶ ^d	۲/۷ ^{cd}	۴۸/۶۰ ^d	۰/۱	.	.
۰/۹۸bc	۲/۸۹ ^c	۱/۵۵ ^c	۱/۴۴ ^c	۳۹/۵ ^c	۴۲/۶ ^c	۲/۴ ^b	۵۶/۶۰ ^b	۰/۵	.	.
۰/۸۲d	۴/۲۹ ^a	۲/۳۹ ^a	۱/۹۰ ^a	۵۶/۵ ^a	۶۰/۳ ^a	۴/۳ ^a	۶۶/۱۰ ^a	۱	.	.
۱/۱۶a	۳/۱۲ ^b	۱/۶۵ ^b	۱/۴۵ ^b	۴۶/۶ ^b	۴۹/۸ ^b	۳/۳ ^b	۵۲/۶۰ ^c	۱/۵	.	.
۰/۹۱cd	۲/۹۶ ^c	۱/۵۲ ^{bc}	۱/۴۴ ^c	۴۱/۲ ^c	۴۳/۸ ^c	۲/۸ ^c	۵۳/۰۰ ^c	۲	.	.
۱/۰۷ab	۲/۱۹ ^e	۱/۱۲ ^e	۱/۰۷ ^e	۳۳/۳ ^e	۳۲/۸ ^e	۲/۳ ^d	۴۴/۵۲ ^e	۴	.	.

در هر ستون میانگین‌های دارای حداقل یک حرف مشترک بر مبنای آزمون LSD در سطح ۵٪ دارای تفاوت معنی داری نمی‌باشد.
نسبت وزن خشک ریشه‌چه به ساقه‌چه می‌باشد (Radicle / Hypocotyle ratio) R/H.

جدول ۳- اثر درصد‌های مختلف شوری بر میانگین صفات مورد مطالعه در گیاه رازیانه

R/H	وزن خشک گیاهچه (میلی گرم)	وزن خشک ساقه‌چه (میلی گرم)	وزن خشک ریشه‌چه (میلی گرم)	طول ساقه‌چه (میلی‌متر)	طول ریشه‌چه (میلی‌متر)	سرعت جوانه زنی (بذر در روز)	درصد جوانه زنی	درصد شوری	درصد	
									درصد جوانه زنی	دور
۰/۶۹ ^d	۵/۰۶ ^a	۳/۰ ^a	۲/۰۷ ^a	۷۷/۵۹ ^a	۷۵/۱ ^a	۶/۶۴ ^a	۹۱/۲ ^a	.	.	.
۰/۷ ^c	۳/۸۲ ^b	۲/۰۳ ^b	۱/۸ ^b	۶۲/۵ ^b	۶۳/۰ ^b	۴/۰۴ ^b	۷۲/۲ ^b	۰/۳	.	.
۱/۰۱ ^b	۳/۱۰ ^c	۱/۵۷ ^c	۱/۲۵ ^c	۴۸/۴ ^c	۵۰/۳ ^c	۲/۷۸ ^c	۵۸/۷ ^c	۰/۵	.	.
۱/۲۳ ^a	۱/۷۰ ^d	۰/۸۳ ^d	۰/۸۷ ^d	۱۲/۷ ^d	۱۹/۹ ^d	۱/۱ ^d	۲۵/۴ ^d	۱	.	.
۰/۹۸ ^{bc}	۰/۷۴ ^e	۰/۳۴ ^e	۰/۴ ^e	۳/۶ ^e	۹/۹ ^e	۰/۳۲ ^e	۱۰/۴ ^e	۱/۵	.	.

در هر ستون میانگین‌های دارای حداقل یک حرف مشترک بر مبنای آزمون LSD در سطح ۵٪ دارای تفاوت معنی داری نمی‌باشد.
نسبت وزن خشک ریشه‌چه به ساقه‌چه می‌باشد (Radicle / Hypocotyle ratio) R/H.

شکل ۱- تأثیر اثر متقابل بین سطوح سالیسیلیک اسید و شوری بر روی درصد جوانه زنی گیاه رازیانه

جوانه زنی بود و غلظت های ۴ و صفر میلی مولار کمترین سرعت معنی داری را نشان داد (جدول ۲).

طول ساقه چه

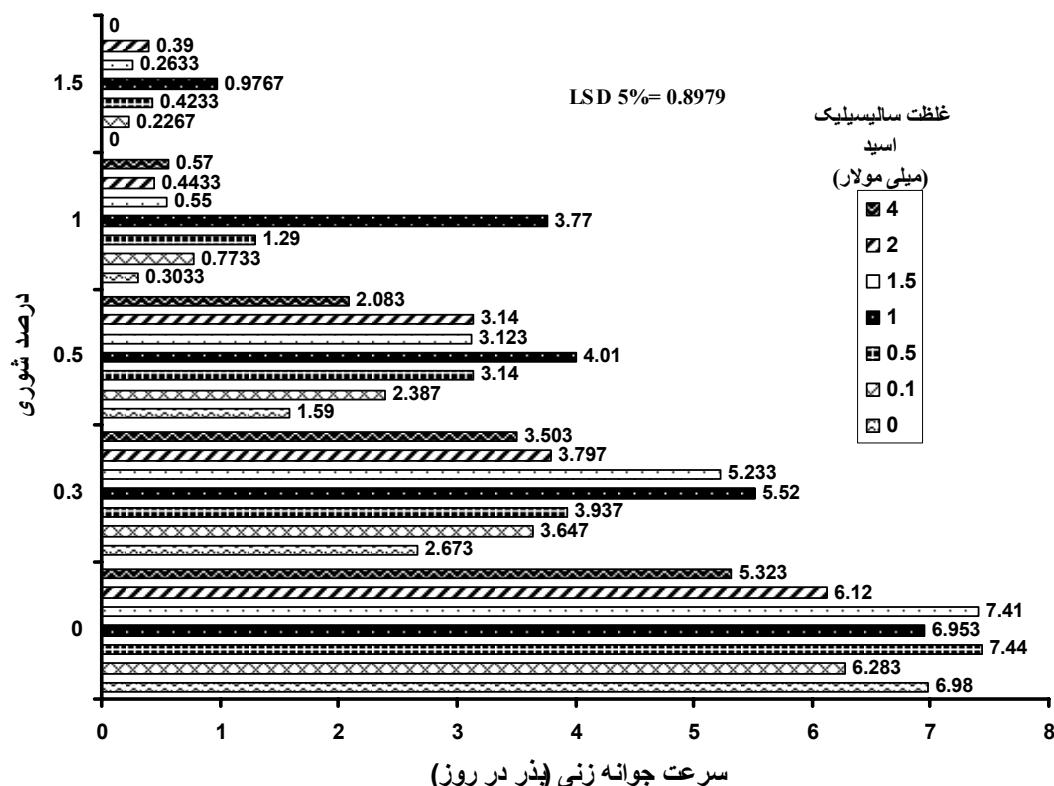
اثرات ساده و متقابل کلیه تیمارها از نظر طول ساقه چه اختلاف معنی داری با هم داشتند (جدول ۱). در پیش تیمار بذر با سالیسیلیک اسید، غلظت ۱ و ۴ میلی مولار به ترتیب بیشترین و کمترین طول ساقه چه را دارا بودند (جدول ۲). بطوریکه از سطح ۰ تا ۱ میلی مولار اندازه ساقه چه روند افزایشی و از آن به بعد روند کاهشی داشت. آزمایشات مختلفی افزایش طول ساقه چه را در شرایط تیمار با سالیسیلیک اسید گزارش کرده اند (۴، ۱۲ و ۱۳).

با افزایش میزان شوری طول ساقه چه کاهش معنی داری یافت، بطوریکه در سطح ۱/۵ درصد شوری طول ساقه چه نسبت به شاهد حدود ۹۵ درصد کاهش یافت (جدول ۳). در بین صفات مورد اندازه گیری طول ساقه چه از حساسیت بیشتری نسبت به تنفس برخوردار است (۷). یکی از دلایل کاهش طول ساقه چه در شرایط تنفس، کاهش یا عدم انتقال مواد غذایی از لپه (ها) به جنبین است (۸).

سرعت جوانه زنی

سرعت جوانه زنی در مورد تمامی تیمارهای آزمایشی اختلاف معنی داری را نشان داد (جدول ۱). غلظت های مختلف سالیسیلیک اسید از نظر این صفت اختلاف معنی داری را نشان داد بطوریکه پیش تیمار با غلظت ۱ و صفر میلی مولار بترتیب بیشترین و کمترین سرعت جوانه زنی را داشتند (جدول ۲). از سطح صفر تا یک میلی مولار سالیسیلیک اسید سرعت جوانه زنی روند افزایشی داشت و از آن به بعد روند کاهشی نشان داد بطوریکه غلظت ۴ میلی مولار تفاوت معنی داری با شاهد نشان نداد (جدول ۲). مظاهری و کلانتری (۴) در بررسی اثر سالیسیلیک اسید روی مقاومت به شوری گیاه کلزا، عنوان کردند که تا سطح ۱/۵ میلی مولار سرعت جوانه زنی افزایش یافت و از آن به بعد کاهش یافت.

با افزایش درصد شوری، سرعت جوانه زنی کاهش معنی داری نشان داد (جدول ۳) سرعت جوانه زنی یکی از مهمترین شاخص های ارزیابی ارقام در تحمل به تنفس می باشد، به گونه ای که ارقام با سرعت جوانه زنی بالا در شرایط تنفس شوری امکان سبز شدن سریعتری نسبت به سایر ارقام دارند (۸). در تمامی سطوح شوری پیش تیمار با غلظت ۱ میلی مولار سالیسیلیک اسید دارای بیشترین سرعت

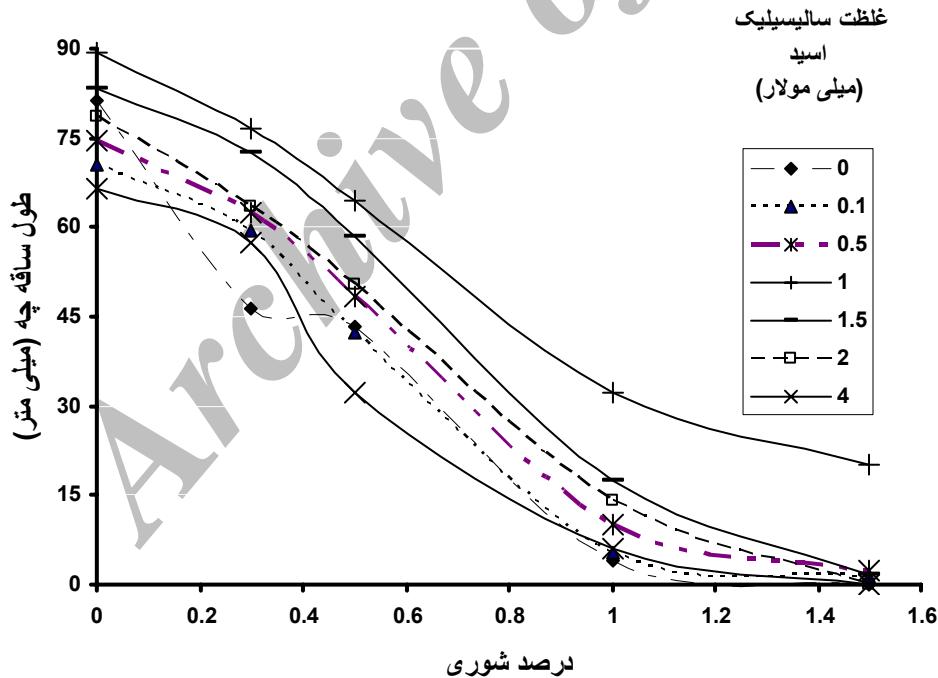
شکل ۲- تأثیر اثر متقابل بین سطوح سالیسیلیک اسید و شوری بر روی سرعت جوانه زنی گیاه رازیانه

طول ریشه‌چه

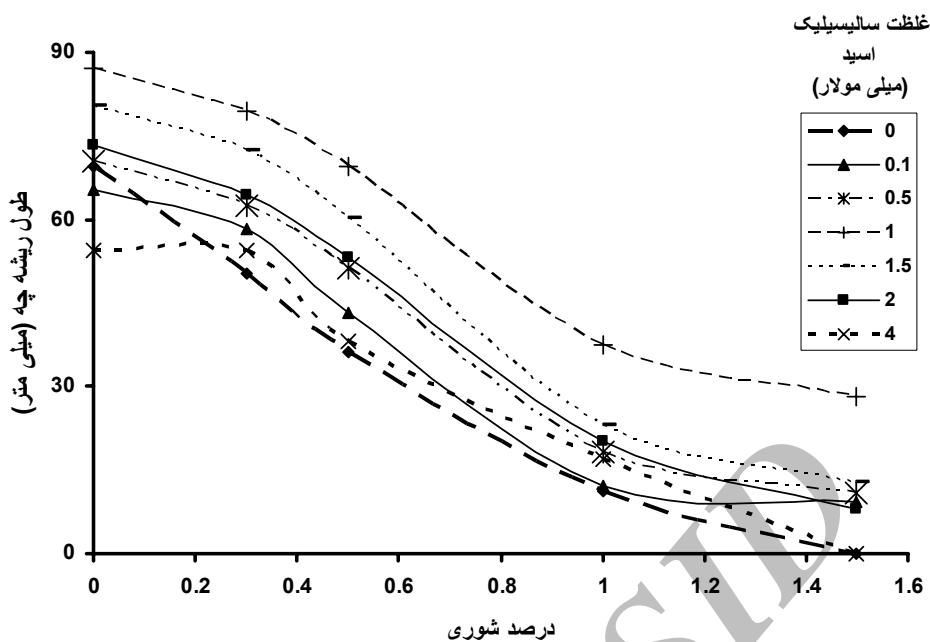
بندوری که توسط سالیسیلیک اسید پیش تیمار شدند، نسبت به عدم پیش تیمار طول ریشه‌چه بیشتری داشتند. با این تفاوت که سطح ۴ میلی مولار سالیسیلیک اسید نسبت به شاهد باعث کاهش میزان طول ریشه‌چه شد (جدول ۲). همان (۱۳) نیز گزارش کرد که تیمار با سالیسیلیک اسید باعث افزایش طول ریشه‌چه در گیاه گندم و جو می‌شود. با افزایش سطوح شوری طول ریشه‌چه کاهش معنی داری یافت (جدول ۳). بسیاری از آزمایشات (۱۶، ۱، ۷، ۹، ۱۱) نیز کاهش طول ریشه‌چه را در شرایط اعمال تنش شوری گزارش کرده‌اند. کاهش جذب آب توسط بذر در شرایط تنش شوری باعث کاهش ترشح هورمون‌ها و آنزیم‌ها و در نتیجه آن اختلال در رشد گیاه‌چه (ریشه‌چه و ساقه‌چه) می‌گردد (۳).

در تمامی سطوح شوری، سطح ۱ میلی مولار پیش تیمار با سالیسیلیک اسید، بیشترین طول ریشه‌چه را به خود اختصاص داد و سطح صفر میلی مولار (شاهد) کمترین طول ریشه‌چه را داشت و در تمامی آنها با افزایش درصد شوری میزان طول ریشه‌چه کاهش یافت (شکل ۳).

علاوه بر آن کاهش جذب آب توسط بذر در شرایط تنش باعث کاهش ترشح هورمون‌ها و فعالیت آنزیم‌ها و در نتیجه اختلال در رشد گیاه‌چه (شامل ساقه‌چه و ریشه‌چه) می‌شود (۸). تیمار ۱ میلی مولار سالیسیلیک اسید در تمامی سطوح شوری بیشترین طول ساقه‌چه و تیمار ۴ میلی مولار نیز کمترین طول ساقه‌چه را بهمراه داشت (شکل ۳). مظاهری و کلانتری (۴) نیز گزارش کردند که سطوح بالای سالیسیلیک اسید، برخلاف غلظت‌های پایین باعث کاهش طول ساقه‌چه شدند. بجز تیمار ۱ میلی مولار سالیسیلیک اسید بقیه تیمارها درسطح ۱/۵ درصد شوری اختلاف معنی داری با تیمار عدم استفاده از سالیسیلیک اسید نداشتند. دربیه سطوح شوری (از ۰ تا ۱ درصد) پیش تیمار با سالیسیلیک اسید طول ساقه‌چه بیشتری را نسبت به شاهد داشت. آزمایشات مختلف بیانگر این مطلب است که در شرایط تنش، میزان تجمع ماده خشک در بافت ساقه‌چه گیاه‌چه‌های متحمل افزایش می‌یابد و ارقامی که بتوانند در شرایط تنش طول ساقه‌چه خود را بیشتر افزایش دهند یا افت طول ساقه‌چه در آنها با افزایش تنش کم باشد، گیاه‌چه‌های مقاوم در برابر تنش به شمار می‌آیند (۲۴ و ۸).

شکل ۳- تأثیر اثر متقابل بین سطوح سالیسیلیک اسید و شوری بر طول ساقه‌چه گیاه رازیانه

شکل ۴- تأثیر اثر متقابل بین سطوح سالیسیلیک اسید و شوری بر طول ریشه‌چه گیاه رازیانه

شوری، پیش تیمار با ۱ میلی مولار سالیسیلیک اسید بیشترین میزان وزن خشک ریشه‌چه را به خود اختصاص داد و تیمار عدم پیش تیمار نیز در تمامی سطوح شوری کمترین وزن خشک ریشه‌چه را دارا بود (شکل ۶).

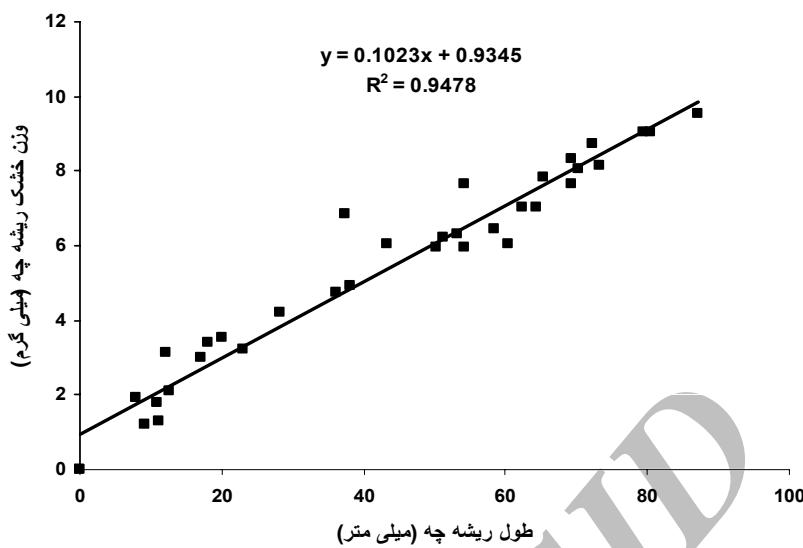
وزن خشک ساقه‌چه

وزن خشک ساقه‌چه تحت تأثیر کلیه تیمارهای آزمایشی قرار گرفت (جدول ۱). تیمار بذرها با سالیسیلیک اسید اختلاف معنی داری با عدم تیمار از نظر وزن خشک ساقه‌چه نشان داد (جدول ۲). غلظت ۱ میلی مولار سالیسیلیک اسید بالاترین و غلظت صفر میلی مولار (شاهد) آن کمترین میزان وزن خشک ساقه‌چه را دارا بودند. البته بین تیمار عدم پیش تیمار و سطح ۴ میلی مولار اختلاف معنی داری از نظر این صفت جود نداشت. غلظت ۱ میلی مولار سالیسیلیک اسید نسبت به عدم استفاده از آن میزان وزن خشک ساقه‌چه را $53/5$ درصد افزایش داد (جدول ۲). آزمایشات زیادی افزایش وزن خشک ساقه‌چه را در شرایط پیش تیمار با سالیسیلیک اسید گزارش کرده اند (۱۲، ۱۳ و ۱۴).

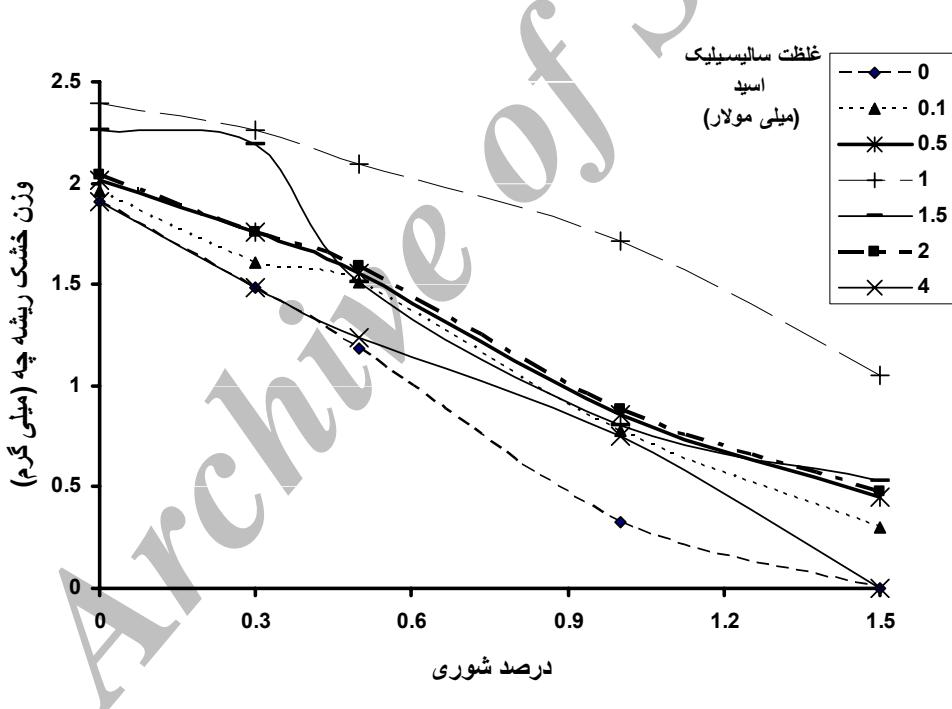
افزایش درصد شوری باعث کاهش معنی دار وزن خشک ساقه‌چه شد (جدول ۳). به نظر می‌رسد یکی از دلایل کاهش وزن ساقه‌چه در پتانسیل های آب پایین، تحرک کم مواد غذایی و انتقال کمتر آنها از لپه ها به محور جنینی باشد. قابل ذکر است عواملی که سرعت رشد محور جنینی را تحت تأثیر قرار می‌دهند، می‌توانند بر تحرک مواد غذایی و انتقال آنها از لپه ها به محور جنینی تأثیر بگذارند (۲۵).

وزن خشک ریشه‌چه
پیش تیمار بذرها رازیانه با سالیسیلیک اسید از نظر وزن خشک ریشه‌چه اختلاف معنی داری را با شرایط عدم پیش تیمار نشان دادند (جدول ۲). سطح ۱ میلی مولار سالیسیلیک اسید بیشترین و بعد از تیمار شاهد سطح ۴ میلی مولار کمترین میزان وزن خشک ریشه‌چه را به خود اختصاص دادند. بطوریکه با افزایش میزان سالیسیلیک اسید تا سطح ۱ میلی مولار وزن خشک ریشه‌چه افزایش یافت و پس از آن کاهش پیدا کرد و در سطح ۴ میلی مولار به اندازه ۴۳ درصد کمتر از سطح ۱ میلی مولار رسید (جدول ۲). (التبیه ۱۲) در بررسی پیش تیمار گیاه جو با سالیسیلیک اسید به این نتیجه رسید که این امر باعث افزایش میزان وزن خشک ریشه‌چه در شرایط تنفس شوری می‌شود و از کاهش زیاد وزن ریشه‌چه در شرایط تنفس شوری می‌کاهد. هنان (۱۳) گزارش کرد که پیش تیمار با سالیسیلیک اسید میزان وزن خشک ریشه‌چه جو و گندم را در هر دو شرایط وجود و عدم وجود تنفس شوری افزایش داد.

همانطور که در شکل ۵ نشان داده شده است، بین وزن خشک ریشه‌چه و طول ریشه‌چه یک همبستگی معنی داری وجود دارد و با افزایش طول ریشه‌چه وزن آن نیز افزایش می‌یابد. میزان وزن خشک ریشه‌چه به شدت تحت تأثیر سطوح تنفس شوری قرار گرفت و با افزایش درصد شوری از سطح صفر به $1/5$ درصد، میزان وزن خشک ریشه‌چه 81 درصد کاهش یافت (جدول ۳). در بررسی اثر متقابل بین شوری و تیمار با سالیسیلیک اسید مشاهده شد که در تمامی سطوح

شکل ۵- رابطه‌ی بین طول ریشه‌چه و وزن خشک ریشه‌چه در گیاه رازیانه

شکل ۶- تأثیر اثر متقابل بین سطوح سالیسیلیک اسید و شوری بر روی وزن خشک ریشه‌چه گیاه رازیانه

۴ میلی مولار سالیسیلیک اسید تأثیر چندانی در مقاومت به شوری نداشت.

وزن خشک گیاه‌چه
کلیه تیمارهای آزمایشی اثر معنی داری از نظر وزن خشک

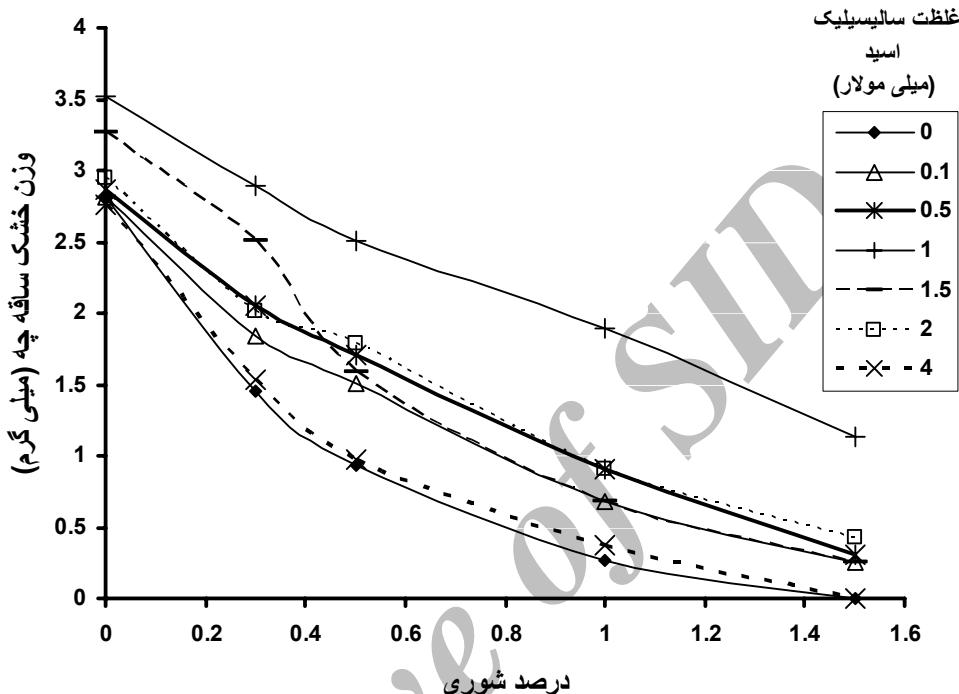
علاوه بر آن رابطه مستقیمی بین میزان تجمع ماده خشک و رشد ساقه‌چه گیاهان متحمل نیز مشاهده شده است (۱۸). سطح ۱ میلی مولار سالیسیلیک اسید دارای بیشترین و تیمار شاهد دارای کمترین وزن خشک ساقه‌چه در تمامی سطوح شوری بودند (شکل ۷). بین سطوح صفر و ۴ میلی مولار سالیسیلیک اسید اختلاف معنی داری در تمامی غلظت‌های شوری وجود نداشت (شکل ۷). یعنی پیش تیمار با

بیشترین نسبت وزن خشک ریشه‌چه به ساقه‌چه در پیش تیمار با غلظت $1/5$ مولار سالیسیلیک اسید بدست آمد و سطوح 1 و 2 میلی مولار اختلاف معنی داری از نظر این صفت با شاهد نشان ندادند (جدول ۲).

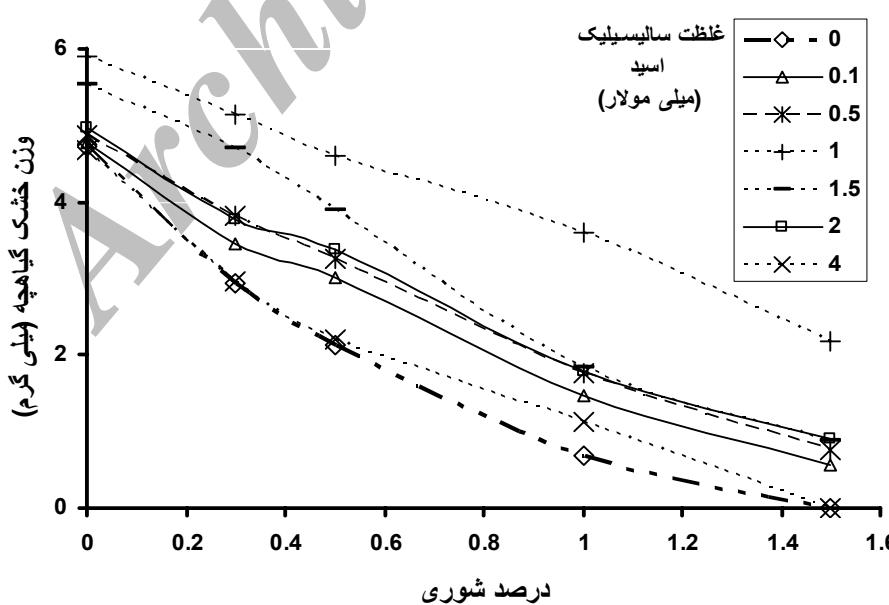
گیاهچه داشتند (جدول ۱). وزن خشک گیاهچه روندی مشابه وزن خشک ریشه‌چه و ساقه‌چه داشت (جدول های ۳ و ۲ و شکل ۸).

نسبت وزن ریشه‌چه به ساقه‌چه

نسبت وزن خشک ریشه‌چه به ساقه‌چه نسبت به تمامی تیمارهای آزمایشی اختلاف معنی داری را نشان داد (جدول ۱).

شکل ۷- تأثیر اثر متقابل بین سطوح سالیسیلیک اسید و شوری بر روی وزن خشک ساقه‌چه گیاه رازیانه

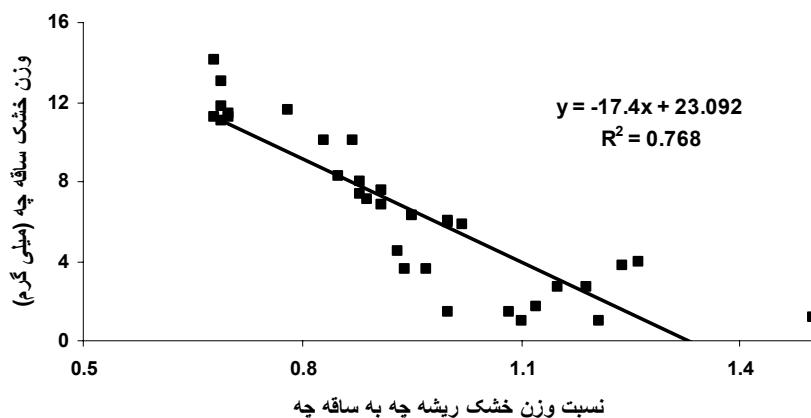

شکل ۸- تأثیر اثر متقابل بین سطوح سالیسیلیک اسید و شوری بر روی وزن خشک گیاهچه گیاه رازیانه

غذایی را به ریشه اختصاص می‌دهد تا رشد بیشتری داشته و بتواند آب بیشتری جذب کند. در سطح صفر درصد شوری هیچکدام از غلظت‌های سالیسیلیک اسید از نظر نسبت ریشه‌چه به ساقه‌چه با اختلاف معنی داری نشان ندادند. ولی با افزایش سطوح شوری، بین غلظت‌های مختلف سالیسیلیک اسید از نظر این صفت اختلاف بوجود آمد. در سطح $0/3$ و $0/5$ درصد شوری، پیش تیمار با غلظت‌های صفر و 4 و در سطوح 1 و $1/5$ درصد شوری، بترتیب پیش تیمار با 4 و 2 میلی مولار سالیسیلیک اسید بیشترین نسبت ریشه‌چه به ساقه‌چه را داشتند (شکل ۱۰).

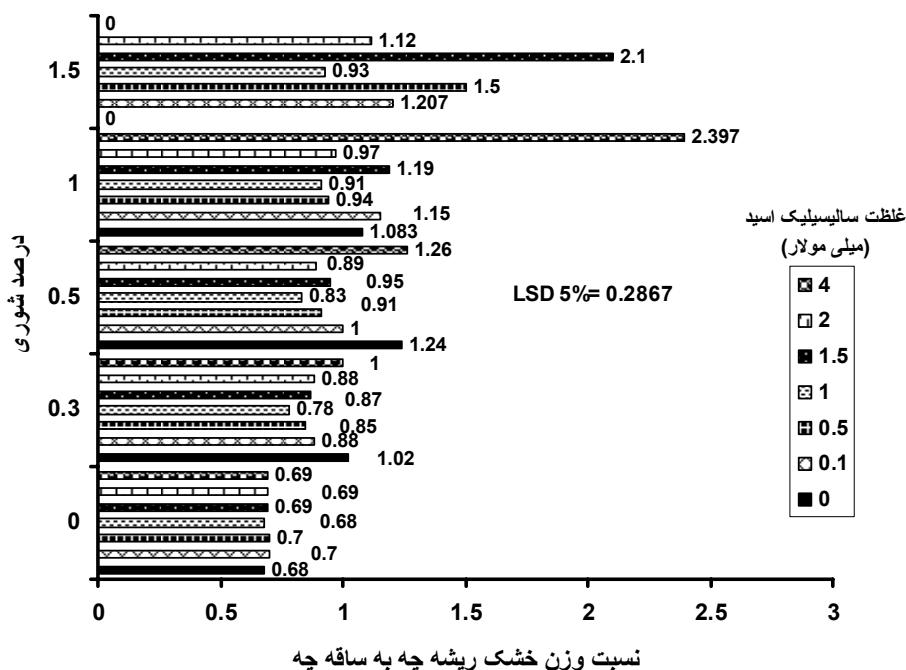
از آنجایی که نسبت وزن خشک ریشه‌چه به ساقه‌چه با وزن خشک ساقه‌چه نسبت عکس هم داشته و با افزایش هر کدام دیگری کاهش می‌یابد (شکل ۹)، سطوح 1 و 2 میلی مولار بدليل داشتن وزن خشک ساقه‌چه بالاتر دارای نسبت ریشه‌چه به ساقه‌چه پایین تری هستند.

با افزایش غلظت شوری نسبت وزن خشک ریشه‌چه به ساقه‌چه افزایش یافت (جدول ۳)، بسیاری از مطالعات افزایش وزن خشک ریشه‌چه به ساقه‌چه را در هنگام مواجه با تنفس گزارش کرده اند ($1, 2, 4, 7$ و 12). با افزایش میزان شوری، گیاه بخش بیشتری از مواد

شکل ۹- رابطه‌ی بین وزن خشک ساقه‌چه و نسبت وزن خشک ریشه‌چه به ساقه‌چه

* اعداد صفر برای وزن خشک ساقه‌چه در نظر گرفته نشده است.

شکل ۱۰- تأثیر اثر متقابل بین سطوح سالیسیلیک اسید و شوری بر روی نسبت وزن خشک ریشه‌چه به ساقه‌چه ی گیاه رازیانه

مقاومت این گیاه به تنفس خشکی می شود و می تواند در بهبود جوانه زنی بذور این گیاه در مناطق شور بکاهد. فقط باید توجه شود پیش تیمار با غلظت های بالاتر از ۲ میلی مولار می تواند اثر کاهنده در جوانه زنی بذور را زیانه داشته باشد.

نتیجه گیری

سالیسیلیک اسید یک هورمون گیاهی است که در غلظت های مختلف اثرات متفاوتی را نشان می دهد. در گیاه رازیانه پیش تیمار با غلظت ۱ میلی مولار سالیسیلیک اسید باعث افزایش قابل توجه

منابع

- ۱- اکرمیان، م.، س. ح. حسینی، ا. کازرونی منفرد و پ. رضوانی مقدم. ۱۳۸۶. اثر آماده سازی اسمزی بذر بر جوانه زنی و رشد گیاه رازیانه (Foeniculum vulgare Mill.). مجله پژوهش های زراعی ایران. ۵: ۴۶-۳۷.
- ۲- باقری کاظم آبادی، ع.، غ. سردمدیا و ش. حاج رسولیها. ۱۳۶۷. بررسی عکس العمل توده های مختلف اسپرس نسبت به تنفس های خشکی وشوری در مرحله جوانه زنی. مجله علوم و صنایع کشاورزی. ۲: ۵۵-۴۱.
- ۳- برومند رضازاده، ز. و ع. کوچکی. ۱۳۸۴. بررسی واکنش جوانه زنی بذور زنیان، رازیانه، و شوید به پتانسیل های اسمزی و ماتریک ناشی از کلرید سدیم و پلی اتیلن گلیکول ۶۰۰۰ در دماهای مختلف. مجله پژوهش های زراعی ایران. ۳: ۲۱۷-۲۰۷.
- ۴- مظاہری تیرانی، م. و خ. منوچهری کلانتری. ۱۳۸۵. بررسی سه فاکتور سالیسیلیک اسید، تنفس خشکی واتیلن واثر متقابل آنها بر جوانه زنی بذر کلزا (Brassica napus L.). مجله زیست شناسی ایران. ۹: ۴۱۸-۴۰۸.
- ۵- درزی، م. ت. و م. ر. حاج سید هادی. ۱۳۸۱. بررسی مسایل زراعی و اکولوژیکی دو گیاه بابونه و رازیانه. مجله زیتون. ۱۵۲: ۴۹-۴۳.
- ۶- زینلی، ا.، ا. سلطانی و س. گالشی. ۱۳۸۱. واکنش اجزای جوانه زنی بذر به تنفس شوری در کلزا. مجله علوم کشاورزی ایران. ۳۲: ۱۳۷-۱۴۱.
- ۷- شکاری، ف.، ف. رحیم زاده خوبی، م. ولیزاده، ه. آلباری و م. شکریبا. ۱۳۷۷. اثر تنفس شوری بر جوانه زنی ۱۸ رقم کلزا. چکیده مقالات پنجمین کنگره زراعت و اصلاح نباتات ایران. نشر آموزش کشاورزی. کرج. ۲۷-۲۱.
- ۸- کافی، م.، ا. نظامی، ح. حسینی و ع. معصومی. ۱۳۸۴. اثرات فیزیولوژیک تنفس خشکی ناشی از پلی اتیلن گلایکول بر جوانه زنی ژنتیپ های عدس. مجله پژوهش های زراعی ایران. ۳: ۷۹-۶۹.
- 9- Alebrahim, M. T., N. Sabaghnia, A. Ebadi, and M. Mohebodini. 2004. Investigation th effect of salt and drought stress on seed germination of thyme medicinal plant (*Thymus vulgaris*). J. Research in Agricultural Science. 1: 13-20.
- 10-Ali, Q., P. Abdullah and M. Ibrar. 1998. Effects of some environmental factors on germination and growth of *Plantago ovata* Forsk. Pakistan Journal of Forestry. 38: 143-155.
- 11-Ashraf, M. and A. Waheed. 1990. Screening of local exotic of lentil (*Lens culinaris* Medik) for salt tolerance at two growth stage. Plant and Soil. 128: 167-176.
- 12-El-Tayeb, M. A. 2005. Response of barley grains to the interactive effect of salinity and salicylic acid. Plant Growth Regulation. 45: 215-225.
- 13-Hanan, E. D. 2007. Influence of salicylic acid on stress tolerance during seed germination of *Triticum aestivum* and *Hordeum vulgare*. Biological Research. 1: 40- 48.
- 14-Harris, D. 1996. The effects of manure, genotype seed priming, depth and date of sowing on the emergence and early growth *sorghum bicolor* L. Soil Tillage Research. 40: 73-88.
- 15-Livington, N. J. and E. De Jong. 1990. Matric and osmotic potential effects on seedling emergence at different temperatures. Agronomy Journal. 82: 995-998.
- 16-Lynch, J. and A. Lauchli. 1988. Salinity affects intracellular calcium in corn root protoplasts. Plant Physiol., 87: 351-356.
- 17-Metwally, A., I. Finkemeier, M. Georgi, and K. J. Dietz. 2003. Salicylic acid alleviates the cadmium toxicity in barley seedlings. Physiology and Biochemistry of Plant. 132: 272- 281.
- 18-Opoku, G., F. M. Davies, E. V. Zetrio, and E. E. Camble. 1996. Relationship between seed vigor and yield of white beans (*Phaseolos vulgaris* L). Plant Variety Seed. 9: 119-125.
- 19-Popova, L., T. Pancheva, and A. Uzunova. 1997 .Salicylic acid: Properties, Biosynthesis and Physiological Role. 23: 85-93.
- 20-Rajasekaran, L. R., A. Stiles, M.A. Surette, A.V. Sturz, T. J. Blake, C. Caldwell, and J. Nowak. 2002. Effects of various temperature regimes on germination and the role of salicylates in promoting germination at low temperatures. Canadian Journal of Plant Science. 82: 443-450.
- 21-Raskin, I. 1992. Role of salicylic acid in plants. Annu. Rev. Plant Physiology. Plant Mol. Biol. 43: 439-463.

- 22-Senaranta, T., D. Touchell, E. BumM, and K. Dixon. 2002. Acetylsalicylic (aspirin) and salicylic acid induce multiple stress tolerance in bean and tomato plants. *Plant Growth Regulation*. 30: 157-161.
- 23-Shakirova, F. M., R. A. Sakhabutdinova, M. V. Bezrukova, R. A. Fatkhutdinova, and D. R. Fatkhutdinova. 2003. Changes in the hormonal status of wheat seedlings induced by salicylic acid and salinity. *Plant Science* 164: 317-322.
- 24-Takel, A. 2000. Seedling emergence and growth of sorghum genotypes under variable soil moisture deficit. *Agronomy Journal*. 48: 95-102.
- 25-Zhang, Y., K. Chen, Sh. Zhang, and I.. Fergusen. 2003. The role of salicylic acid in postharvest ripening of *Kiwifruit*. *Postharvest Biology and Technology*. 28: 67-74.

Archive of SID